

# Kniha Daniel — sto devadesát osm

*Božská shromáždění a prorocké souběhy: úloha 144 000 v eschatologickém rámci Daniel 11,40*

Jeff Pippenger

2024-05-01

Vkládáme linii papežství, linii odpadlického republikánství, linii odpadlického protestantismu a linii sto čtyřiceti čtyř tisíc do skrytých dějin čtyřicátého verše jedenácté kapitoly knihy Daniel. Nyní se zabýváme tím, že Kristus shromažďuje svůj lid dvakrát a že všechna znázornění druhého shromáždění Jeho lidu představují závěrečný proces zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Když v reformní linii sestupuje božský symbol, Pán tehdy shromažďuje vyvolený lid, který je následně zkoušen. Na závěr procesu zkoušení dochází k rozptýlení, po němž následuje to, že své vyvolené shromažďuje podruhé, ačkoli mnozí jsou ponecháni stranou, protože v procesu zkoušení neobstáli. Kristus začal shromažďovat své učedníky při svém křtu a při kříži byli učedníci rozptýleni. Po svém vzkříšení shromáždil své učedníky podruhé před Letnicemi. Tato linie ukázala, že druhé shromáždění je vykonáno na sto čtyřiceti čtyřech tisících těsně před nedělním zákonem, který je předobrazem Letnicemi. Kříž označuje zklamání, po němž následuje druhé shromáždění.

Druhé shromáždění po kříži započalo, když Kristus po svém vzkříšení sestoupil ze setkání se svým Otcem. Když božský symbol sestupuje, Boží lid má jíst poselství, a poté, co Kristus sestoupil, jedl s učedníky.

A stalo se, když s nimi seděl u stolu, že vzal chléb, požehnal jej, lámal a podával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; a zmizel jim z očí. Lukáš 24,30.31.

Při druhém shromáždění po kříži Kristus „vdechl“ svým učedníkům Ducha Svatého.

„Kristův čin, když na své učedníky dechl Ducha svatého a udělil jim svůj pokoj, byl jako několik kapek před vydatným deštěm, jenž měl být dán v den Letnic.“ Spirit of Prophecy, svazek 3, 243.

Při druhém shromáždění po zklamání z 19. dubna 1844 Kristus odňal svou ruku od omylu roku 1843.

„Ti věrní, zklamaní lidé, kteří nemohli pochopit, proč jejich Pán nepřišel, nebyli ponecháni ve tmě. Znovu byli vedeni ke svým Biblím, aby zkoumali prorocká období. Ruka Páně byla odňata z těch čísel a omyl byl vysvětlen. Uviděli, že prorocká období sahala až do roku 1844 a že tytéž důkazy, které předkládali na podporu toho, že prorocká období skončila v roce 1843, dokazovaly, že skončí v roce 1844.“ Early Writings, 237.

Při zklamání sestoupil druhý anděl se „svítkem ve své ruce“.

„Jiný mocný anděl byl pověřen sestoupit na zem. Ježíš vložil do jeho ruky spis, a když přicházel k zemi, zvolal: ‚Padl Babylón, padl.‘“ Rané spisy, 247.

Zkušební proces, který započal s příchodem druhého anděla, byl ukončen na táborovém shromáždění v Exeteru, když byl vylit Duch svatý a poselství se šířilo jako přílivová vlna. Tento zkušební proces byl zřetelně označen po kříži, když časové období až do vylití Ducha svatého o Letnicích předcházelo období padesáti dnů, které se pak samo skládalo z období čtyřiceti dnů, po němž následovalo období deseti dnů, jež vyústilo v Letnice.

„Boží lid se má v modlitbě neustále vztahovat k Němu. Bylo to poté, co první učedníci strávili deset dní v úpěnlivé prosbě, když byly odstraněny všechny rozdíly a oni se sjednotili v hlubokém zpytování srdce, ve vyznání a odkládání hříchů a ve sbližování se ve svatém společenství, že na ně sestoupil Duch svatý a Kristův zaslíbený příslib se naplnil. Nastalo podivuhodné vylití Ducha svatého. Náhle se z nebe ozval zvuk, jako když se žene prudký, mocný vítr, a naplnil celý dům, kde seděli. ‚A téhož dne k nim bylo připojeno asi tři tisíce duší.‘“ Review and Herald, 11. března 1909.

Během čtyřiceti dnů byl Kristus přítomen, vyučoval učedníky, a poté vstoupil na nebesa. Následujících deset dnů bylo obdobím přípravy před letničním vylitím Ducha Svatého. Čtyřicet dnů poučování, které následovaly po kříži, odpovídá období od 19. dubna 1844 do počátku exeterského táborového shromáždění 12. srpna 1844. Deset dnů, které předcházely Letnicím, představovalo období od 12. do 17. srpna 1844, kdy se millerité sjednotili na poselství Půlnočního volání, jež přinesl Samuel Snow. Na tomto táborovém shromáždění se projeví dvě třídy a pouze jedna třída přijala letniční vylití při závěru shromáždění. V onom období, představovaném čtyřiceti dny, jedna třída přijala poučení a druhá třída poučení odmítla. Když zaznělo Půlnoční volání, jedna třída měla olej, druhá nikoli.

„Když ženich prodléval, všechny zemdlely a usnuly.‘ Prodlení ženicha představuje plynutí doby, kdy byl Pán očekáván, zklamání a zdnalivé zdržení. V této době nejistoty začal zájem povrchních a vlažných brzy ochabovat a jejich úsilí polevovat; avšak ti, jejichž víra byla založena na osobní znalosti Bible, měli pod nohama skálu, kterou vlny zklamání nemohly odplavit. ‚Všechny zemdlely a usnuly;‘ jedna skupina v lhostejnosti a opuštění své víry, druhá skupina trpělivě čekající, dokud nebude dáno jasnější světlo. Avšak v noci zkoušky se i ti druzí zdáli do jisté míry ztrácet svou horlivost a oddanost. Vlažní a povrchní se již nemohli opírat o víru svých bratří. Každý musí obstát nebo padnout sám za sebe.“ The Great Controversy, 395.

Během deseti dnů předcházejících Letnicím a v období táborového shromáždění v Exeteru Kristus shromáždil svůj lid podruhé, dříve než tento lid ponese Jeho poselství světu. Když třetí anděl sestoupil 22. října 1844, malé stádce bylo opět zklamáno a rozptýleno, avšak 22. října 1844 začalo období vyučování, když Kristus vedl svůj lid do Nejsvětějšího místa. Roku 1849 vztáhl Pán svou ruku podruhé, aby znovu shromáždil ty, které byl shromáždil zklamání z 19. dubna a 22. října 1844.

V roce 1844 se poučení týkalo poselství, které měl třetí anděl ve své ruce, když sestoupil; avšak v „období pochybností a nejistoty“, jež následovalo po velkém zklamání, mnozí ztratili cestu. Roku

1849 bylo zahájeno dílo shromažďování malého rozptýleného stáde, avšak to, co bylo oněmi dějinami znázorněno, byla porážka roku 1863 a první Kádeš pro moderní Izrael. Budoucí vítězství sto čtyřiceti čtyř tisíc a jejich dílo při druhém Kádeši bylo odloženo.

Když Pán sestoupil 11. září 2001, shromáždil svůj lid posledních dnů, dal mu k jídlu svůj duchovní pokrm, vdechl na tento lid svého Ducha, když začal kropit pozdní déšť, a také zahájil proces zkoušky, který vedl k 18. červenci 2020, kdy byl jeho lid posledních dnů zklamán a rozptýlen. Po tři a půl dne byli mrtví na ulici. Jak tři a půl dne, tak i čtyřicetidenní období v době Kristově představují poušť. Je to rovněž znázorněno obdobím od 19. dubna 1844 do 12. srpna 1844 a také obdobím od 22. října 1844 do roku 1849.

Od července 2023 až k nedělnímu zákonu, což je deset dní, které předcházely Letnicím, táborové shromáždění v Exeteru od 12. srpna do 17. srpna a období od roku 1849 do roku 1863, to vše se navzájem shoduje. Představují období druhého shromáždění Božího lidu posledních dnů. Období od zklamání až po vylití Ducha svatého je rozděleno do dvou odlišných období.

V rámci skrytých dějin čtyřicátého verše jedenácté kapitoly knihy Daniel jsou všechny zastoupeny: linie odpadlého protestantismu (nominální církve), linie laodicejského adventismu sedmého dne (nominálního adventismu), linie katolicismu a linie pravého protestantismu. Tyto čtyři linie znázorňují pravý protestantismus v zápase s trojnásobným svazkem draka (Jidáše), šelmy (katolicismu) a falešného proroka (odpadlého protestantismu).

V rámci téže skryté historie je znázorněna také linie odpadlického republikanismu. V rámci této linie je představena polemika mezi Demokratickou stranou (drakem) a Republikánskou stranou (obrazem šelmy). Republikánská strana má ujmout vedení při vytváření obrazu šelmy, a tím na sobě projevuje prorocké charakteristiky šelmy (papežství). V Božím slově je papežství, které je králem severu a také šelmou, dáno Egyptem (drakem) jako odplata za prokázané služby, protože bylo Bohem použito jako nástroj soudu.

Synu člověčí, Nebúkadrecar, král babylónský, přiměl své vojsko konat velikou službu proti Týru: každá hlava olysala a každé rameno bylo odřeno; avšak nedostal ani on, ani jeho vojsko z Týru mzdu za službu, kterou proti němu konal. Proto praví Panovník Hospodin toto: Hle, dávám egyptskou zemi Nebúkadrecarovi, králi babylónskému; a odnese její množství, pobere její kořist a uchvátí její lup; a to bude mzdou pro jeho vojsko. Dal jsem mu egyptskou zemi za jeho námahu, s níž proti němu sloužil, protože pracovali pro mne, praví Panovník Hospodin. V onen den dám vyrůst rohu domu Izraelského a tobě dám otevření úst uprostřed nich; i poznají, že já jsem Hospodin. Ezechiel 29,18–21.

Nebúkadnesarovi, který je v daném oddílu králem severu, je jako mzda dána egyptská země, čímž je předobrazeno, že v posledních dnech je papežství dán Egypt, jenž je drakem, jenž je deseti králi, Organizací spojených národů, kteří se shodnou, že na krátký čas dají své sedmé království šelmě.

A deset rohů, které jsi viděl na šelmě, ti budou nenávidět nevěstku a zpusťují ji a obnaží; její maso budou jíst a spálí ji ohněm. Neboť Bůh vložil do jejich srdcí, aby vykonali jeho vůli, aby byli jedné mysli a odevzdali své království šelmě, dokud se nenaplní slova Boží. Zjevení 17,16.17.

Tato prorocká platba je rovněž znázorněna v Danielovi 11,42.

Také vztáhne svou ruku na země; ani egyptská země neunikne. Daniel 11,42.

Papežství přemáhá dračí moc v době pozdního deště, neboť toto splacení se uskutečňuje „v“, „den“, kdy Bůh „způsobí, aby vyrašil roh domu Izraele“. Je to déšť, který způsobuje, že Izrael Boží vyraší, a tento den začal 11. září 2001, což byl den východního větru.

Ti, kdo vyjdou z Jákoba, zapustí kořen; Izrael rozkvete a vypučí a naplní tvář světa ovocem. Což jej bil tak, jako bil ty, kteří bili jeho? anebo byl usmrčen podle pobití těch, kdo byli usmrceni jím? S mírou, když vyhání, budeš se s ním přít; zadržuje svůj prudký vítr v den východního větru. Tím tedy bude očištěna nepravost Jákobova; a toto bude veškerý užitek z odstranění jeho hříchu: když učiní všechny kameny oltáře jako vápencové kameny roztlučené na kusy, háje i modly neobstojí. Izajáš 27,6–9.

Egypt je vydán papežské šelmě, když je vyléván pozdní déšť. Pozdní déšť začal skrápět, když byl východní vítr, představující islám třetího běda, dne 11. září 2001 „zadržen“ neboli omezen. Tehdy začal být déšť odměřován (skrápěn) na Izrael, když začali pučet. Při nedělním zákonu, když třetí běda znovu přichází, je pozdní déšť vyléván bez míry. Mezi 11. zářím 2001 a brzy přicházejícím nedělním zákonem je „nepravost Jákobova“ odstraněna a hebrejské slovo „odstraněna“ znamená „usmířena“. Při nedělním zákonu je papežské šelmě dán Egypt (drak), když oněch deset králů smilní s papežstvím tím, že vytvářejí celosvětovou modlu šelmy.

Před nedělním zákonem, během doby pečetení sto čtyřiceti čtyř tisíc, odpadlický republikánský roh spolu s odpadlickým protestantským rohem vytváří obraz šelmy; a v této prorocké linii Republikánská strana vítězí nad Demokratickou stranou, neboť Demokratická strana je dračí mocí a Republikánská strana je mocí, která vytváří obraz papežství.

V rámci prorockých dějin šelmy ze země je určen konec Demokratické strany i konec Republikánské strany. Tyto dvě strany tvoří roh republikánství, avšak zároveň označují vnitřní zápas, který probíhá celými dějinami šelmy ze země. Tento roh (republikánský) v sobě obsahuje vnitřní mikrokosmos dvou rohů šelmy ze země.

Ve svědectví o království Médů a Peršanů byl poslední roh tím, který vyrostl výše, a Demokratická strana se v amerických dějinách objevila jako první, avšak nakonec Republikánská strana vyrostle výše a převládne nad Demokraty. V dějinách pozdního deště, které začaly 11. září 2001, globalističtí Demokráté, inspirovaní drakem, vystoupili z bezedné propasti ze Zjevení kapitoly jedenácté a usmrtili Republikány tím, že ukradli volby roku 2020. Jejich válka proti Trumpovi (a Republikánům) začala, když v roce 2015 oznámil svou kandidaturu, a od té chvíle se jen stupňovala.

Když demokraté v roce 2020 ukradli volby, poté zavedli Pelosiové procesy; avšak když Trump v roce 2022 oznámil svou třetí kampaň, padla na demokraty bázeň a jejich hněv se jen vystupňoval, a tehdy vytáhli proti Trumpovi a jeho stoupencům s velikým rozlícením, neboť věděli, že jejich čas je krátký. Oslavovali jeho smrt, ale když povstal, padl na ně veliký strach.

A když dokonají své svědectví, šelma vystupující z bezedné propasti povede proti nim válku a přemůže je i usmrtí je. A jejich mrtvá těla budou ležet na ulici velikého města, které se duchovně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také ukřižován náš Pán. A mnozí z lidí a kmenů a jazyků i národů budou hledět na jejich mrtvá těla po tři a půl dne a nedopustí, aby jejich mrtvá těla byla uložena do hrobů. A obyvatelé země se budou nad nimi radovat, veselit se a budou si navzájem posílat dary, protože tito dva proroci trápili ty, kdo přebývají na zemi. Ale po třech a půl dnech vstoupil do nich Duch života od Boha a postavili se na nohy; a na ty, kdo je viděli, padl veliký strach. Zjevení 11,7–11.

Období, které vyznačuje konec Demokratické strany, trvá od inaugurace Bidena v roce 2021 až do inaugurace Trumpa v roce 2025. Toto období začalo Pelosiovými procesy, které byly ryze protiústavní a ve své podstatě zcela politické. Tyto dějiny, představující smrt šestého prezidenta od času konce v roce 1989 až po osmého prezidenta, který je z těch sedmi, začaly politickými procesy (Pelosiovými procesy) a končí smrtí Demokratické strany a druhou sérií Pelosiových procesů, když jsou politické cíle obráceny.

Znázornění těchto dějin se nachází v jedenácté kapitole Zjevení, která našla své první naplnění ve Francouzské revoluci. Francouzská revoluce je klasickým historickým příkladem gilotinového typu politického boje, který označuje jednu vládnoucí stranu zabíjející druhou a poté tentýž vládnoucí mocenský útvar sám svržený a pronásledovaný.

Období od inaugurace Bidena a procesů Pelosiové až po druhou inauguraci Trumpa a zvrácení procesů Pelosiové označuje konec Demokratické strany a vymezuje dobu, kdy Trump zopakuje uplatnění souboru výkonných nařízení, která byla předobrazena zákony Alien and Sedition Acts. Uplatnění těchto výkonných nařízení zahájí druhé procesy Pelosiové a označí počátek období, kdy obraz šelmy začne být vážně utvářen. Toto období končí prosazením nedělního zákona; období tedy začíná výkonnými nařízeními, jež jsou paralelou k zákonům Alien and Sedition Acts, a končí nedělním zákonem. Právě tam končí Republikánská strana.

Obě období představující završení nejprve Demokratické strany a poté Republikánské strany jsou prorocky propojena a jsou znázorněna obdobím dvaadvaceti let od roku 1776 do roku 1798. Toto období má tři mezníky: Deklaraci nezávislosti v roce 1776, o třináct let později Ústavu, a poté zákony o cizincích a pobuřování z roku 1798. Tyto tři mezníky nacházejí své naplnění v linii Demokratické a Republikánské strany, ačkoli použití druhého a třetího mezníku se v každé linii nachází v odlišném bodě.

Tyto mezníky a jejich naplnění vysvětlíme v příštím článku.

„Jsou jen dvě strany; satan působí svou pokřivenou, svůdnou mocí a skrze mocné klamy polapuje všechny, kdo nezůstávají v pravdě, kdo odvrátili svůj sluch od pravdy a obrátili se k bájím. Sám satan nezůstal v pravdě; on je tajemstvím nepravosti. Svou lstivostí dává svým duším zahubujícím bludům zdání pravdy. V tom spočívá jejich moc klamat. Právě proto, že jsou padělkem pravdy, získávají spiritualismus, teosofie a podobné klamy takovou moc nad myslí lidí. V tom se projevuje mistrovské působení satana. Vydává se za Spasitele člověka, za dobrodince lidského rodu, a tak tím snáze vábí své oběti do záhuby.“

„V Božím slově jsme varováni, že cenou bezpečí je neúnavná bdělost. Jen na přímé stezce pravdy a spravedlnosti můžeme uniknout moci pokušitele. Svět je však chycen do léčky. Satan uplatňuje svou obratnost ve vymyšlení nesčetných plánů a metod, aby dosáhl svých záměrů. Přetvářka se u něho stala vytříbeným uměním a působí v přestrojení za anděla světla. Jedině Boží oko rozpoznává jeho úklady, jimiž zamořuje svět falešnými a zhoubnými zásadami, které na pohled nesou zdání pravého dobra. Pracuje na tom, aby omezil náboženskou svobodu a aby do náboženského světa uvedl určitý druh otroctví. Organizace a instituce, nejsou-li zachovávány Boží mocí, budou pod Satanovým diktátem působit tak, aby přiváděly lidi pod vládu lidí; a podvod a lest ponесou zdání horlivosti pro pravdu a pro rozmach Božího království. Cokoli v našem jednání není zjevné jako den, náleží k metodám knížete zla. Jeho metody se uplatňují i mezi adventisty sedmého dne, kteří tvrdí, že mají pokročilou pravdu.“

„Jestliže lidé odporují varováním, která jim Pán posílá, stávají se dokonce vůdci ve zlých praktikách; takoví lidé si osobují vykonávat výsady Boží — troufají si činit to, co sám Bůh při snaze ovládat mysl člověka činit nebude. Zavádějí své vlastní metody a plány a svými mylnými představami o Bohu oslabují víru druhých v pravdu a vnášejí falešné zásady, které budou jako kvas zamořovat a kazit naše ústavy a sbory. Cokoli snižuje lidské pojetí spravedlnosti, práva a nestranného soudu, jakýkoli prostředek nebo předpis, který přivádí lidské nástroje Boží pod kontrolu lidské mysli, narušuje jejich víru v Boha; odděluje duši od Boha, neboť odvádí z cesty přísné bezúhonnosti a spravedlnosti.“

„Bůh neschválí žádný prostředek, jímž by člověk měl být i v nejmenší míře vládnout nad svým bližním nebo jej utiskovat. Jedinou nadějí padlého člověka je hledět k Ježíši a přijmout jej jako jediného Spasitele. Jakmile člověk začne vytvářet železné pravidlo pro jiné lidi, jakmile je začne zapřahat a hnát podle vlastního smýšlení, zneuctívá Boha a uvádí v nebezpečí svou vlastní duši i duše svých bratří. Hříšný člověk může nalézt naději a spravedlnost jedině v Bohu; a žádná lidská bytost není spravedlivá déle, než má víru v Boha a udržuje s ním živé spojení. Polní květina musí mít svůj kořen v půdě; musí mít vzduch, rosu, déšť a sluneční svit. Bude vzkvétat jen tehdy, bude-li přijímat tyto přednosti, a všechny jsou od Boha. Tak je tomu i s lidmi. Od Boha přijímáme to, co slouží životu duše. Jsme varováni, abychom nedůvěřovali člověku a neučinili z těla své rámě. Kletba je vyslovena nad všemi, kdo tak činí.“ The 1888 Materials, 1432–1434.